A viro prudente p̄standum ē (vt asserit Gellius)

Mēdaciū dicere. Metiri. — ne mendaciū dicat / hoc ē ne ipe decipiatur. Boni uo viri est ne mentiatur / hoc ne decipiat alios.

Optare īmortalitem extra humanū est votum. et

Diis facere inuidiam / optare īmortalitem — ppterea huiusmō cupientes diis inuidiam facere dnr. θνητοῖσι θνητὰ πρέπει / hoc ē mortales mortalia decet. inqt pindarus. τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς: que supra nos nihil ad nos.

Ἀπαθεῖς — Greci ἀπαθεῖς vocāt eos q̄ passiones & affectus aliqs non sentiunt.

Orbatus — Orbatus .i. p̄uatus ppriē caris amicis, parentibus, & filijs dictus ab orbibus oculorum, q̄ sibi, qsi erutis oculis, supfuerūt. Orbes .n. st circuli / & sedes ipsorum oculorum. Statius Atqꝫ effodit orbes.

Φιλαυτία philaftia — Hoc ē nō amicū, sꝫ seipm amātis: hoc ē vitium τῆς φιλαυτίας .i. amoris suiipsius: qn .s. hō plus nimio sese diligit. qui qdem amor ab horatio cecus dr / Cecus amor sui.

Multi mali. — Multi p malis ponunt eo q plerūqꝫ hoies mali sint. boni aūt pauciores. Vn et ī sacris libris dicebant πολλοὺς καὶ ἀγαθούς. πολλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πολλοὶ εἰσί.

Arbitrari — Arbitrari interdū est auscultare: vn arbitri .i. auscultatores smonum aliorum. plau. ī captiuis Ne arbitri dicta nra arbitrari queant. Hos greci κωρυκαίους vocāt.

Chorici .i. Arbitri pdie fos. — Chorici .i. arbitri & auscultatores smonū. Cicero ad atticū Chorici vbiqꝫ sūt. Oēs .n. κωρυκαῖοι videntr sbauscultare q logr. lº x. epta

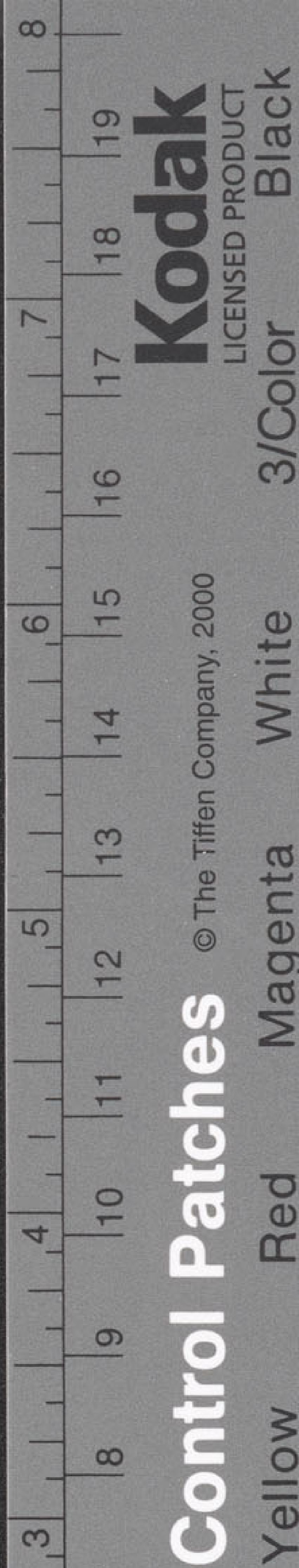
Errones — Ab errando dnr errones qui huc & illuc errant ac vagantr. Apud Iurconsultos errones appellantr ij q sua castra deserūt. Errones ita dnr stelle erratice hoc ē planete.

Annaria lex — Lex annaria siue annalis q̄ de annis disponit. Item comicialis q̄ ad comitia ptinet, & circa ipas hoium etates statuta ē.

Ferrara primo Marzo 1859. dalla Ferrarese Bibl.ca

Attesto io sottoscritto che la presente carta è autografa di Battista Guarini ferrarese, e ciò dietro il confronto fatto cogli scritti autografi che di lui si conservano in questa Biblioteca G. Cav. Antonelli Bibl.

Di datoris bonorum

Amicitia data hoib[us] a dis d[icitu]r q[uia] sc[un]d[u]m homer[um] di δωτῆρες ἐάων hoc e[st] datores bonor[um] sunt.

Excepta sapi[enti]a. ea excipiuntur q[ue] egregia .i. ex

Redigi i[n] num[erum].

gregem, & exi[mi]a s[un]t. e contrario Redigi i[n] numer[um], de iis d[icitu]r q[ue] vulgaria s[un]t & num[erum] implent.

Πολυφιλία .i. amicor[um] m[u]ltitud[o]

Πολυφιλία a plutarcho imp[ro]batur. vera n[am] & p[er]fecta amicitia i[n]ter paucicissimos, vel duos uel tres restringi debet.

Sum[m]u[m] bonu[m] cognitio, s[ecundu]m Erillum. ap. Cic. i[n] 4o ad Attic[um] ep. Delectauerit me

Sum[m]um bonu[m] & felicitas (sc[un]d[u]m herillum) est plurimar[um] rer[um] cognitio. οὐδὲν γλυκύτερον ἢ πάντα εἰδέναι. nihil dulci[us] q[uam] o[mn]ia scire.

Audit[us] & odorat[us] no[n] i[n]fames

Aristoteles i[n] ethicis asserit duos sensus auditum & olfactu[m] no[n] esse i[n]fames: eosq[ue] hoi[n]es q[ui] iis dediti s[un]t, no[n] appella[ri] ἀκρατεῖς .i. i[n]co[n]tine[n]tes & i[n]temp[er]antes. P[ro]pterea q[uod] ii sensus ceteris a[n]i[m]alib[us] cu[m] ho[m]i[n]es co[mmun]es no[n] s[un]t. etsi n[am] canes odore d[e]lectari vide[n]t[ur], no[n] t[ame]n eo p[er] se d[e]lecta[n]t[ur] s[ed] p[ro]p[ter] id potiendu[m] a quo is odor p[ro]cedit. Hoi[n]es uero colentes

Gust[us] & tact[us] i[n]fames

gustu[m] & tactum i[n]temp[er]antes & i[n]continentes appellandi s[un]t. P[ro]pterea q[uod] ii sensus co[m]munissimi s[un]t o[mn]ib[us] a[n]i[m]alib[us]. Jmmo uero

Nullu[m] a[n]i[m]al sine tactu

tactus d[icitu]r sensus vit[a]e, eo q[uod] nullu[m] a[n]i[m]al ipso carere possit. vt s[un]t ea q[ue] gr[a]ece ζωοφυτα d[icuntu]r .s. spongi[a]e, ostrea. ea n[am] sensu[m] tact[us] duntaxat h[abe]nt. Jmmo et gustus nihil aliud e[st]

Gust[us] s[u]b tactu

q[uam] tactus ip[s]e co[m]bibit[us] ac restrict[us] duob[us] i[n] locis palato & lingua. Quib[us] q[ui]dem q[ui] co[n]tenti s[un]t, nec vltra h[a]ec duo p[ro]grediuntur, et intemp[er]antes no[n] existi[m]a[n]tur. Qui v[er]o i[n] guttur quoq[ue] volup[ta]te[m] exigu[n]t, ii vero i[n]continentes dicendi s[un]t. vt fuit Jlle philoxenus, q[ui] sibi collum gruis esse optabat, quo longiore et i[n] gustu voluptate frueretur. A. Gel. L[ibr]o xix. cap. ij.

Caduca h[er]ed[itas]

Caduca hereditas ap[ud] iuris[con]sultos vocat[ur] q[uae] herede caret, qu[a]e q[ui]dem fisco addicitur & attribuitur ac d[e]fertur. Caduca poma et d[icuntu]r q[uae] cadu[n]t. sic strictiua q[uae] colligu[n]t[ur] stringendo manib[us].

Bellua

Bellua imanis bestia d[icitu]r. vn[de] horati[us] belluosu[m] oceanu[m] dix[it] immani n[am] ob humoris multitudine[m] ac copiam i[n]gentia a[n]i[m]alia gignu[n]t[ur]. Amplifice belluata et p[er]istromata & stragula ap[ud] plautu[m] d[icuntu]r, q[uae] huiusmodi belluis depicta sunt.